

Životopis Jiřiny Venclové

Jiřina Venclová se narodila ve východočeské Dolní Čermné. V šesti letech se přestěhovala do České Třebové, kde vyrůstala s bratrem Janem a sestrami Hedvikou a Marií. Její rodiče byli věřící a učili paní Venclovou lásce k přírodě. Babička vlastnila hospodářství, kde paní Venclová trávila veškerý volný čas, zdejší kraj si zamilovala. Po ukončení osmé třídy odešla do učení do knihkupectví, poté odjela do Českých Budějovic, kde si našla bydlení v klášteře, ve kterém byl sirotčinec a také ústav pro hluchoněmé. Zde prožila únorové události roku 1948, na které dnes jen nerada vzpomíná. Po znárodnění knihkupectví se paní Jiřina rozhodla k návratu do České Třebové.

V organizaci Orel se seznámila se svým manželem Jaromírem. Oba byli věřící a nechtěli mít svatbu na úřadě, nýbrž v kostele. Tehdejší komunistický režim takovou svatbu nedovoloval, proto se rozhodli k tichému protestu. Zašli tedy s Jaromírem do prostoru Národního výboru v neformálním oblečení, bez kytice či svatebních hostů, pouze se podepsali. Skutečný svatební obřad měli pak v kostele. Tento malý protest proti tehdejšímu komunistickému režimu nebyl jediný, v důchodovém věku se manželé Venclovi rozhodli, že nepůjdou k volbám. Nakonec byli prohlášeni za nepřátelé státu.

Manželé vychovali čtyři děti a v důchodovém věku, kdy už děti založily své rodiny, adoptovali Venclovi na dálku indickou dívku a finančně ji pomohli vystudovat vysokou školu. Jiřina s Jaromírem spolu byli krásných padesát devět let.

Nyní paní Jiřina žije v Domě s pečovatelskou službou v České Třebové. Velmi ráda čte, ale ze všeho nejraději si zpívá.